

Sizden önceki milletlerden birinde bir hükümdar ve onun bir sihirbazı vardı

Suheyb -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Sizden önceki milletlerden birinde bir hükümdar ve onun bir sihirbazı vardı. Sihirbaz ihtiyarlayınca hükümdara: "Ben yaşlandım, bana bir genç gönder de ona sihir öğreteyim" dedi. Hükümdar ona sihir öğreteceği delikanlıyı gönderdi. Gencin yolu üzerinde bir rahip vardı. Yola çıktığında onun yanında oturup sözlerini dinlerdi. Rahibin sözleri hoşuna giderdi. Sihirbaza giderken rahibe uğrar, onunla bir süre otururdu. Sonra sihirbaza varınca da adam delikanlıyı döverdi. Bu durumdan rahibe şikâyet edince rahip: "Sihirbazdan korktuğunda, beni ailem alıkoydu; ailenden korktuğun zaman da beni sihirbaz bırakmadı dersin" dedi. O hal üzere gidip gelirken bir gün geçenlerin yolunu kesen büyük bir vahşi hayvanla karşılaştı. Kendi kendine "Büyücü mü yoksa rahip mi daha faziletli bugün öğreneceğim " dedi. Bir taş aldı ve "Allahım! Eğer rahibin işi sana sihirbazın işinden daha sevimli ise şu hayvanı öldürüver ki halk yoluna devam etsin" diyerek elindeki kaya parçasını attı ve canavarı öldürdü. Halk da geçip gitti. Bunun üzerine delikanlı rahibe gelerek olup bitenleri haber verdi. Rahip de ona, "Oğlum bugün sen benden daha üstünsün. Senin durumun kemale ulaştı. Fakat yakında imtihandan geçeceksin. Bir belaya uğrarsan benim adıma verme" dedi. Bu çocuk anadan doğma körleri, alaca (baras) denilen cilt hastalıklarını iyileştiriyor ve daha birçok hastalıklara yakalananları tedavi ediyordu. Bu durumu kralın yakın dostlarından olan kör biri duydu. Çeşitli hediyelerle delikanlının yanına gelerek, "Eğer beni iyileştirirsen bunların hepsi senin" dedi. Delikanlı adama; "Ben hiçbir kimseyi iyileştiremem. Şifayı ancak Allah verir. Eğer sen Allah'a iman edersen O'na dua ederim. O da sana şifa verir" dedi. Adam hemen Allah'a iman etti. Allah da ona şifa verdi. Sonra bu adam hükümdarın yanına gitti. Önceden olduğu gibi onun yanı başına oturdu. Hükümdar ona, "Sana gözlerini kim iade etti?" dedi. Adam "Rabbim" dedi. Kral "Senin benden başka bir rabbin mi var?" dedi. Adam "Benim Rabbim de senin Rabbin de Allah'tır" dedi. Bunun üzerine hükümdar o adamı tutuklattı. Çocuğun yerini söyleyinceye kadar kendisine işkence yaptırdı. Bunun üzerine delikanlı hükümdarın huzuruna getirildi. Kral delikanlıya, "Oğlum! Senin sihrin, anadan doğma körleri, abraşları (baras hastalığına tutulanları) iyi edecek dereceye ulaşmış, şöyle şöyle yapıyormuşsun öyle mi?" dedi. Delikanlı: "Ben hiçbir kimseye şifa vermiyorum. Şifayı ancak Allah veriyor" dedi. Bunun üzerine kral onu da tutuklattı ve devamlı işkence ettirdi. Sonunda rahibin adını söyledi. Hemen rahip getirildi. Kendisine "Dininden dön" denildi. O reddetti. Bunun üzerine hükümdar testere istedi. Testereyi başının ortasına gelecek şekilde rahibin tepesine koydular. Testere başını ikiye ayırdı. Arkasından hükümdarın yakın dostunu getirdiler. Ona da "Dininden dön" dediler. Reddedince onun da tepesine testereyi yerleştirip, başını ortasından ikiye ayırdılar.

Sonra da delikanlıyı getirdiler. Kendisine "Dininden dön" dediler. Reddedince, kral onu adamlarından bir gruba teslim etti. Onlara "Bunu falan dağın tepesine çıkarın, dağın tepesine varınca dininden dönmezse onu aşağıya atın" diye emir verdi. Onlar da onu götürdüler, dağa çıkardılar. Çocuk, "Allah'ım! Dilediğin şekilde beni onlara karşı koru" dedi. Bunun üzerine dağ sarsıldı. Onlar da dağdan aşağı yuvarlandılar. Çocuk yürüyerek hükümdara geldi. Hükümdar ona "Yanıdakilere ne oldu?" diye sordu. Delikanlı hükümdara "Allah beni onlara karşı korudu" diye cevap verdi. Hükümdar yine onu kendi adamlarından bir gruba teslim etti. "Bunu büyük bir gemiye bindirin, denizin ortasına götürün. Dininden dönmezse onu denize atın" dedi. Onu götürdüler. Delikanlı dua ederek "Allah'ım! Nasıl dilersen beni onlara karşı koru" dedi. Bunun üzerine gemi onlarla beraber alabora oldu, hepsi boğuldular. O yürüyerek hükümdara geldi. Hükümdar "Yanıdakilere ne oldu" diye sordu. Delikanlı hükümdara "Allah onlara karşı beni korudu" dedi ve krala, "Sana emredeceğimi yerine getirmediğimce beni öldüremeyeceksin" dedi. Kral, "Nedir o?" dedi. Delikanlı şu cevabı verdi, "Halkı bir alana topla, beni de bir hurma dalına as, sonra ok torbamdan bir ok alarak, yayın tam ortasına yerleştir. Daha sonra, "Delikanlının Rabbi olan Allah'ın adıyla" de. Sonra da at. Böyle yaparsan beni öldürürsün. "Bunun üzerine hükümdar halkı bir meydanda topladı. Onu hurma dalından astı. Sonra ok torbasından bir ok aldı. Oku yayın ortasına koydu. Sonra "Çocuğun Rabbi olan Allah'ın adıyla" diyerek oku üzerine attı. Ok delikanlının şakağına saplandı. Çocuk elini şakağına koyup öldü. (Bu durumu gören) halk; "Delikanlının Rabbi'ne iman ettik" dedi. Kralın adamları yanına vararak ona, "Gördün mü korktuğun şeyi? Vallahi korktuğun şey başına geldi, halk iman etti" dediler. Bunun üzerine kral derhal sokak başlarında hendekler kazılmasını emretti. Hendekler açıldı. İçlerinde ateşler yakıldı. Hükümdar, "Her kim dininden dönmezse onu zorla hendeğe atın. Ya da kendilerine; "Haydi hendeklere atlayın denilsin" diye emir verdi. Adamları da dediği gibi yaptılar. Nihayet kucağında bebeği ile bir kadın ateşin önüne geldi. Kadın duraklayıp ateşe düşmekten çekindi. Kucağındaki; "Ey anneciğim! Sabret; çünkü sen hak din üzeresin" dedi.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- bizden önceki ümmetler arasında bir kralın yaşadığını ve onun bir büyücüsünün olduğunu, büyücü yaşlanınca krala şöyle dediğini haber vermiştir: Yaşlandım, bu yüzden sihir öğretmem için genç bir adam gönder. Kral, öğretmesi için ona genç bir adam gönderdi. Genç adam sihirbaza giderken bir rahibin yanından geçer, bir kez onunla oturur ve sözlerini dinlerdi; sözlerinden çok etkilenirdi. Bu yüzden ne zaman sihirbaza gitse, keşişin yanından geçer ve onunla otururdu. Sihirbazın yanına vardığında, sihirbaz geç kaldığı için onu döverdi. Bundan dolayı rahibe şikayet etti. Rahip, "Sihirbazdan korkuyorsan, 'Ailem beni alıkoydu' de; ailenden korkuyorsan, 'Sihirbaz beni alıkoydu' de" dedi. Bunu yaparken, insanların ilerlemesini engelleyen büyük bir hayvanla karşılaştı ve "Bugün sihirbazın mı yoksa rahibin mi daha iyi olduğunu anlayacağım" dedi. Bunun üzerine bir taş alıp şöyle dedi: "Ey Allah'ım! Eğer rahibin yolu sihirbazın yolundan daha hoşuna gidiyorsa, o zaman bu hayvanı öldür ki insanlar geçebilsin." Böylece taşı attı ve hayvan öldü, insanlar da geçti. Sonra rahibin yanına gelip ona anlattı ve rahip ona şöyle dedi: Oğlum, bugün benden daha iyisin. Durumun gördüğüm noktaya geldi ve sınanacaksın. Sınanırsan, beni ele verme. Çocuk, Allah'ın izniyle körleri ve cüzzamlıları iyileştirir, her türlü hastalığı olan insanları tedavi ediyordu. Kralın görme yetisini kaybetmiş bir arkadaşı bunu duyup birçok hediyeyle yanına geldi. O gence şöyle dedi: Beni iyileştirirsen, tüm bu hediyeler senin olacak. Dedi ki: "Ben

kimseyi iyileştirmem, yalnızca Allah iyileştirir. Eğer Allah'a inanıyorsan, ben Allah'a dua edeceğim ve O seni iyileştirecektir." Bunun üzerine Allah'a inandı ve Allah onu iyileştirdi. Sonra kralın yanına geldi ve her zamanki gibi onunla oturdu. Kral ona dedi ki: "Gözlerini kim geri kazandırdı?" "Rabbim," dedi. "Benden başka bir rabbin var mı?" diye sordu. O şöyle dedi: "Benim Rabbim ve senin Rabbin Allah'tır." Bunun üzerine onu yakaladı ve gencin yerini söyleyene kadar işkence etmeye devam etti. Genç kralın huzuruna getirildi ve kral ona şöyle dedi: Ey oğlum! Sihrin öyle bir seviyeye ulaştı ki, körleri ve cüzzamlıları iyileştirebiliyor, şunları bunları yapabiliyor. "Ben kimseyi iyileştirmem, sadece Allah iyileştirir," dedi. Bunun üzerine onu yakaladı ve rahibin yerini söyleyene kadar işkence etmeye devam etti. Rahip getirildi ve ona, "Dininden vazgeç" denildi. Ama o reddetti. Bunun üzerine bir testere getirdiler, testereyi başına koydu ve onu ikiye böldü. Sonra kralın arkadaşı getirildi ve ona, "Dininden vazgeç" denildi. Fakat o reddetti, bu yüzden testere başına konuldu ve onu testereyle ikiye böldü. Ardından genç getirildi ve dininden vazgeçmesi söylendi, ancak genç reddettiği için sayıları üç ila on kadar olan kralın adamlarına teslim edildi. Kral dedi ki: "Onu falanca dağa götürün ve onunla birlikte dağa çıkın. Zirveye vardığınızda, eğer dininden dönerse, her şey yolunda demektir. Aksi takdirde, onu dağdan aşağı atın." Böylece onu alıp onunla birlikte dağa çıktılar. Çocuk, "Ey Allah'ım! Dilediğin gibi beni onlardan koru," dedi. Bunun üzerine dağ şiddetli bir şekilde sarsıldı ve onlar dağdan düştüler. Genç yürüyerek kralın yanına geldi. Kral ona sordu: Arkadaşlarına ne oldu? Dedi ki: "Allah onlara karşı bana yetti." Onu adamlarından oluşan bir gruba teslim ederek şöyle dedi: "Onu alın, küçük bir gemiye koyun ve denizin ortasına götürün. Eğer dininden dönerse, her şey yolunda; aksi takdirde onu denize atın." Bunun üzerine onu götürdüler ve o şöyle dedi: "Ey Allah'ım! Dilediğin gibi beni onlardan koru." Sonra gemi alabora oldu ve hepsi boğuldu; o ise yürüyerek kralın yanına geldi. Kral ona sordu: Arkadaşlarına ne oldu? Genç, "Allah onlara karşı bana yetti" dedi. Genç krala, "Emrettiğim şeyi yapmadıkça beni öldüremezsin" dedi. "O nedir?" diye sordu. Genç dedi ki: "Halkı bir yere topla, beni bir ağaç gövdesine çarmıha ger, sonra ok kılıfımdan bir ok al, oku yayın sapına yerleştir ve 'Gencin Rabbi olan Allah'ın adıyla' de. Sonra bana oku at; çünkü bunu yaparsan beni öldürürsün." Bunun üzerine halkı bir yere topladı, onu bir ağaç gövdesine çarmıha gerdi, sonra ok kılıfından bir ok aldı, oku yayın ortasına yerleştirdi ve 'Gencin Rabbi olan Allah'ın adıyla' dedi, sonra onu vurdu ve ok gözüyle kulağı arasındaki şakağına saplandı. Genç elini okun saplandığı yere koydu ve öldü. Halk şöyle dedi: "Gencin Rabbine iman ettik, gencin Rabbine iman ettik, gencin Rabbine iman ettik." Kral getirildi ve ona şöyle denildi: "Korktuğun şeyi gördün mü?" Allah'a yemin ederim ki, korktuğunuz şey başınıza geldi: İnsanların hepsi gencin peşinden gittiler ve onun Rabbine iman ettiler. Bunun üzerine kral, yolların girişlerinde yere büyük, uzunlamasına yarıklar açtırdı ve içlerine ateşler yakarak şöyle dedi: "Dininden dönmeyen herkesi bu yarıklara atın." Onlar da kralın emrettiği gibi yaptılar. Sonra bir kadın bebeğiyle geldi, durdu ve yerinde kaldı, ateşe girmek istemedi. Bunun üzerine bebeği ona şöyle dedi: Ey anne! Sabırlı ol; çünkü sen doğru yoldasın.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

